ppter vel cõtra oppressores effundunt/magnũ effectũ habent apud deũ. Eccli.xxxv.c. Mõne lachrymę viduę ad maxillam descendũt: ⁊ exclamatio eius sup deducẽtẗ eas: A maxilla eiꝰ ascendũt vsq ad cęlũ: ⁊ dominꝰ exauditor nõ delectabit ĩ illis. Sunt aũt lachrymę desperatorꝫ: quę nihil valent apud deum. Unde Heb.xij.e. dicit de esau: Non enim inuenit pęnitẗię locũ q̃q̃ cũ lachrymis inq̃sisset eã. Posuisti/ a tuo. Sicũt ⁊ ĩ pmissiõe tua: b tũnc conuẽrtent inimici mei c rẽtrorsũ. In q̃uacũq̃ die in d uocauero te: e ecce † cõgui qm̃ f dꝰ meꝰ est†. In dẗo g lauda h bo vbum: in dñõ † laudabo i sermonẽ: ĩ dẗo k spaui nõ time l bo q̃d faciat mihi hõ. In mẗ

Al. † scini
Al. † tu
Al. † p̃dicabo

o sunt dẗꝰ vota tua: q̃ę reddã p † laudationes tibi. Qm̃ † eripui q sti ãiaz meã ĩ morte/ ⁊ pẗedes r meos dẗ lapsu: vt plãceã co s ram deo in lũmie viuẗtũ.

In finẽ ne dispdas dauid in tituli inscriptiõe/ cũ fugeret a facie saul in speluncã.

Psꝫ. 75. Al. † laudes Al. † eruisti

cum scriptũ sit: Voue/ te ⁊ reddite. Laudationes tibi. i. ad laudẗ tuã ⁊ honorẗ. In hoc ostẗdit q̃ plus diligit dominꝰ animã ⁊ bonã volũtatẗ/ q̃ censũ vel substantiã exteriorẗ. Greg⁹. Nõ est vacua manus a munere/ duz arca cordis plena est bona voluntate. Exo. xxiij.b. Mẗ apparebis in ꝓspectu meo vacuus. Marci.xij.d. Uidua hęc pauper plus omnibꝰ misit. Nota q̃ triplex est votũ: baptismi/ ordinis/ religionis: q̃ tria in homie debent esse/ ita: vt ab eo non scindant per trãsgressionẽ. Primũ votũ debet esse in omnibꝰ: Secũdũ ĩ clericis: Tertiũ in religiosis. Sed multi possũt dicere verius: In me nõ sũt vota tua: qz multi sũt illoꝝ trãsgressores. Prouer. xx. d. Ruina est homini deuotare sãctos: Quia sine obedientia ⁊ pseuerantia nõ soluit votũ. Qd̃ significat Leuit⁊. xxij.c. vbi dr: Bouẽ ⁊ ouẽ aure ⁊ cauda amputat⁊ volũtarie offerre potest: votum autẗ ex his solui non potest. Et subiũgit causas quare reddet laudationes deo. Prima est: qz dominꝰ liberabit eũ a morte eterna. Unde dicit: r Qm̃ eripuisti. i. eripies in futuro. Vel/ eripuisti/ in p̃senti spe: et tandem eripies re. s Animã meã de morte/ eterna. Osee. xiij.d. De morte redimã eos. Secũda causa est: qz liberauit eũ dominꝰ a pronitate peccãdi. Unde dicit: t Et pedes meos. i. affectus eripuisti: v De lapsu. i. de pronitate peccãdi. Thren. iiij. d. dicũt pctores: Lubricauerũt vestigia nostra ĩ itinere platearũ nostrarũ. Sic eiꝰ est/ q̃ cũ homo vagus discurrit p plateas ⁊ vicos: cito labit in peccatũ. Et ꝓpter hoc dicit Eccli. xx.b. Noli circũspicere ĩ vicis ciuitatis: nec oberraueris ĩ plateis illꝰ. Tertia causa ẗ: qz dabit vitã eternã: Unde dicit/ x Ut placeã: quasi p̃dicta duo faciet mihi: ꝓpter hoc tertiũ: vt placeã ⁊c. Vel ad aliud p̃cedẽs verbũ referri potest: Reddam laudationes/ vt placeã coram deo: nõ hic tm̃: sed et y In lumine viuentiũ. i. in splendoribꝰ sanctoꝝ/ ĩ eterna beatitudine. Psꝫ. In lumine tuo videbimꝰ lumẗ. j. Timoth. vlti.c. Lucem habitat inaccessibilẗ. Hęc tria quę in hoc versu continent/ tribus psonis attribuunt. Qm̃ eripuisti animã meã de morte: hoc attribuit potentię patris. Et pẗdes meos de lapsu: hoc sapiẗię filij. Ut placeam ⁊c. hoc charitati ⁊ benignitati spũssancti.

Psꝫ. 35.

Uotũ triplex

Job. 19. d.

Expositio Psꝫ. LVI.

Miserere mei ⁊c. Titulus. In finẽ ne dispdas vel corrũpas dauid in tituli inscriptiõe/ cum fugeret a facie saul in spelũcã. Tãgit historiã q̃ habet. j. Regl. xxij. a. q̃ videlicet fugit dauid a facie saul ⁊ latuit in spelũca. Sed non legit dauid titulũ erexisse: Uñ de dauid ad litterã non legit titulus iste: sed mystice de christo q̃ p dauid intelligit. Per speluncã intelligit caro hũana: in qua diuinitas latuit. Vel sepulchrũ dicit spelunca: vel gentilitas ad quam trãsiuit excęcata iudęa. Est q̃ sensus. Psalmꝰ/ iste/ dirigẗs nos/ in finẽ. i. christũ: agit de passiõe ⁊ resurrectiõe christi: ⁊ de passiõe ⁊ liberatiõe martyrũ: ne disperdas vel corrũpas/ o pilate vel iudęe vel alꝰ: dauid. i. christũ: in tituli inscriptiõe. i. dicẗdo christũ nõ esse regẗ: qd̃ quidẗ ĩ tulus asserit: vl negãdo eius passionẗ/ q̃ figurata est nõ posse negari p tituli inscriptionẗ: quã nõ deleuit pilatus: qd̃ scripsi scripsi. In scriptiõe/ dico/ mutata: si crederet iudęis: cũ fugeret a facie saul. i. abscõderet se a iudęis: latẗs/ in spelũca/ carnis vl sepulchri vel gentilitatis. Materia q̃ huiꝰ psalmi est christi

mi est christi passio et resurrectio/vel martyrũ psecutio et libe/
ratio. Intẽtio/est monere vt nullꝰ titulo crucis cõtradicat:sed
christũ regẽ suũ esse quilibet confiteat verbo ⁊ ope. Modus.
Partitio psalmi Tripertitꝰ est psalmꝰ. In ꝑma pte ꝓpheta in psona christi et
martyrũ inẽt tormẽta ⁊ tribulatiões exclamat ad deũ pẽez ⁊ p̃/
dicat liberationẽ. In secũda ostẽdit ꝙ q̃d sit liberatꝰ/⁊ a quibꝰ:
ibi: Misit deꝰ. In tertia post resurrectionẽ ⁊ liberationẽ lau/
des ꝓmittit:ibi: Paratũ cor meũ. Nota q̃ h̃ est tertiꝰ psal
mꝰ q̃ incipit ꝙ/Miserere. Tres eñ sũt tales/ꝯ triplicẽ miseriã.
Primꝰ est ꝯ miseriã carnis/quã luxuria facit:ꝙ quã dauid pec/
cauit adulterio. Secũ
dus ẽ ꝯ miseriã mũdi/
quã auaricia fac. Iste
ꝙ est ꝯ miseriã spũs/
quã supbia fac:q: hęc
miseria ẽ piculosissima
⁊ cogentissima:qñ scz
intrãt aq̃ tribulatiõis
vsq̃ ad aiaz: Iõ h̃ gemiat Miserere. Vel qz ꝙ se ⁊ corpe suo
Allegorice perit. Dic q̃ ꝙ se ⁊ ꝙ martyribꝰ: a Miserere mei/ĩ passiõe
ꝓstituti. b O deꝰ/pẽz/miserere mei. Et vt tactũ ẽ ad maio/
rẽ expssionẽ passiõis ingemiat: vl vt a duplici miseria liberet:
assũpta.s.⁊ illata. Et allegat mltiplex meritũ suũ. Primũ ẽ cõ
fidẽtia. Iñ dic: c Qñ ĩ te cõfidit aia mea/oi charisma/
te plena. Matth.xxvij.e. Cõfidit ĩ deũ:liberet eũ nũc si vult.
Secũdũ ẽ spes. Iñ sequit: d Et in vmbra alarũ tuarũ
Ps.16. spabo.i.in ꝓtectiõe miscdię ⁊ vitatis tuę. Ps. Sub vmbra
alarũ tuarũ ꝓtege me:a facie impiorũ q̃ me afflixerũt.s.iudęorũ.
Tertiũ ẽ pseuerãtia:qd notat cũ subdit: e Donec cõ.q.d.
nõ ad horã spabo: ꝯ donec trãseat iniq̃tas/psecutorũ:qd
est/cũ corꝰ occiderint. Iñ Lucꝯ.xij.a. Ne terreamĩ ab his q̃
corꝰ occidũt:et pꝰ hęc nõ habẽt amplꝰ q̃d faciãt. Quartũ ẽ
deuotio. Iñ dic: f Clamabo/cordis clamore. g Ad deũ
altissimũ/pẽez. Matth.xxvij.f. Clamauit iesus voce magna
dicẽs: Heli heli cõ. Et post. Clamãs voce magna emisit spm̃.
Heb.v.b. Cũ clamore valido ⁊ lachrymis offerẽs exauditꝰ ẽ
ꝙ sua reuerẽtia. Quintũ est recognitio bñficij dei. Iñ addit:
b Deũ q̃ bñ fecit mihi/homĩ/dando spm̃ non ad mẽsurã:
Iob.iij.d. Postea enumeratis meritis oñdit q̃ sequũt ex eis.
Primũ ẽ q̃ deꝰ misit ei auxiliũ. Iñ dicit: i Misit de celo/
auxiliũ suũ. Lucꝯ.xxij.e. Apparuit ei angelꝰ de celo ꝓfortans
eum. Secũdũ est q̃ deꝰ suscitauit illũ:⁊ aias sanctorũ suorũ de
manu tyrãnorũ liberauit. Unde dicit: k Et liberauit me:
sicut dictum est. Tertiũ est q̃ inimicos puniuit. Unde sequit
✻ Dedit in opprobriũ

Umbra
- Bonus p̃latꝰ. Exo.xxxv.d. Ecce vocauit dñs ex nomie beseleel. Glo. Beseleel interptat vmbra.
- Protectio dei. Esa. xlix.a. In vmbra manus suę (ptexit me.
- Gratia spũssancti. Lucꝯ.j.d. Virtus altissimi obũbrabit tibi.
- Lex moysi. Heb.x.a. Umbrã habẽs lex futurorũ.
- Humanitas christi. Threñ.iiij.d. Cui diximꝰ/sub vmbra tua viuemus.
- Crux christi. Cantꝯ.ij.a. Sub vmbra illꝰ quẽ desi/(deraui/sedi.
- Refrigeriũ. Jone.iiij.c. Hedera ascẽ/dit vt esset vmbra sup caput ione.
- Tẽporalia. Eccli.xxxiiij.a. Quasi q̃ apphẽdit vmbrã ⁊ pseq̃t ventũ:sic q̃ attendit ad visa mẽdacia.
- Ignorãtia. Esa.ix.a. Habitãtibꝰ in regiõe vmbrę mortis:lux orta est eis. Ps. Sedẽtes in tenebris ⁊ vmbra mortis. Ps.106.
- Amatorũ mũdi. Job.xxviij.a. Umbrã mortis di/
- Humana vita. Job.xiiij.a. Qui quasi (uidit torrẽs. flos egredit ⁊ cõterit ⁊ fugit velut vmbra.
- Pęnalitas. Job.iij.a. Obscurent eum tenebrę et vmbra mortis.
- Voluptas. Job.xl.c. Sub vmbra dormit.
- Infidelitas. Lucꝯ.j.g. Illumiare his q̃ in tenebris ⁊ in vmbra mortis sedent: (do cõ.
- Gehẽna. Job.x.d. Ubi vmbra mortis ⁊ nullꝰ or/

Alę
- Pietas ⁊ seueritas/miscdia ⁊ veritas. Iñ Exo.xix.a. Vidistis q̃d fecerim egyptijs:quõ portauerim vos sup alas aquilarũ ⁊ assumpserim mihi.
- Diaboli supbia ⁊ astutia. Unde Osee.iiij.d. Ligauit eum spiritus in alis suis.
- Pęclari boni/charitas/⁊ castitas. Iñ Apocꝯ.xij.d. Datę sunt muleri duę alę aquilę magnę.
- Clerici duę manicę capę. Hiere. ij.g. Inuentus est sanguis pauperũ et innocentũ in alis tuis.
- Mali p̃lati rapacitas/pdigalitas. Iñ Zach.v.d. Habebãt alas q̃si alas miluĩ/⁊ leuauerũt amphorã.

a Miserere
b mei deꝰ/miserere mei:
c quoniam in te cõfidit
d anima mea. Et ĩ vmbra alarũ tuarũ spabo: donec trãseat
e iniq̃tas. Clamabo ad deũ
f altissimũ: deũ q̃ bñ fecit mihi.
g Misit de celo ⁊ liberauit me:
h

LVI.

Moraliter/ dicere ꝯ pnitẽs: a Miserere mei deꝰ: qz peccaui omittẽdo. Miserere mei: qz peccaui Ar. psaluũ fecit
cõmitẽdo. Vel ꝓpt pctm̃ originale ⁊ supadditũ: vel ꝓpt miseriã culpę ⁊ pęnę. Itẽ/miserere/ĩ morte: miserere/ĩ iudicio.
c Qñ in te cõfidit aia mea. Hiere.xvij.b. Bñdictꝰ vir Ps.24.
q̃ cõfidit ĩ dño:⁊ erit dñs fiducia eiꝰ. Ps. Deꝰ meꝰ in te cõfi/do nõ erubescã. Sz q̃re nõ dic: Credit ĩ te/vel diligit:sic dic/cõfidit:cũ fides maxime saluet. Unde dicit Lucꝯ.vij.g. Fi/des tua te saluam fecit. Solutio. Multi credũt ⁊ diligũt:⁊ tñ non confidũt:qz spes habet repssiuũ.s.timorẽ: Timor ꝙ vel fides nõ. Et ideo spes maximã habet remunerationẽ: Sm q̃d dicit Heb.x.g. Nolite amittere confidentiã vestram quę magnã habet remunerationẽ. Osee.xij.b. Misericordiã ⁊ iudi/ciũ custodi:⁊ spera in deo tuo semp. Eccli.xj.c. Cõfide in deo ⁊ mane in loco tuo. d Et in vmbra alarũ tuarũ spe/rabo.i.in ꝓtectione crucis cõtra diabolũ. Alę enim expansę crucẽ faciũt ⁊ vmbrã: et dominꝰ alas suas expandit in cruce: sicut dicit Esa.lxv.a. Tota die expãdi manꝰ meas ad popu/lum incredulũ. Cantꝯ.ij.a. Sub vmbra illius quem deside/raui/sedi.i.sub vmbra crucis. Ps. Obumbrasti super caput Ps.139.
meũ in die belli. e Donec trãseat iniq̃tas.i.vsq̃ in finẽ mũdi:qz semp q̃diu erit mũdus:durabit iniquitas. Matth. xxiiij.b. Abundabit iniq̃tas.j. Job.vlti.d. Totus mũdus in maligno positus est. Hoc sequit ad cõfidentiã. f Clama/bo ad deũ altissimũ. Clamabo notat intensionẽ oratio/nis. Ad deum/notat directionem. Ps. Dirigatur oratio Ps.140.
mea sicut incensum in cõspectu tuo. Altissimũ: in hoc no/tat excellẽtia potentię/sciẽtię ⁊ bonitatis dei: qui licz in excel sis habitet/humilia respicit. Sed nota q̃ clamorẽ impediunt Quattuor impediũt clamorẽ
quattuor. Primũ est raucitas. Ps. Raucę factę sunt fauces Ps.68.
meę: q̃ndo.s.aridus est homo a deuotiõe. Secũdũ est: qñ ar/tat guttur laqueo: sicut factũ est iudę ꝓditori. Matth.xxvij. a. Qui abiens laqueo se suspendit. Laqueus est subtilis tem/ptatio. Tertiũ est si sit statua. Statua enim nõ clamat: qz spm̃ non habet: Sic hõ sine spũsancto statua est. Job.xv.a. Sine me nihil potestis facere. Roma.viij.e. Spũs postulat ꝙ no/bis. Quartũ est:qñ habet os obstructũ. Ps. Quorũ os male/ Ps.9.
dictiõe ⁊ amaritudine plenũ ẽ. Tales habẽt os obstructũ. Itẽ q̃ nihil cogitãt nisi de carnalibꝰ/habẽt silr ora obstructa: sicut illi q̃ dicũt/Esa.xxij.d. Comedamꝰ ⁊ bibamꝰ: cras enim morie/mur. Qui q̃ clamare vult ad dñm/caueat sibi ab his q̃tuor. Et posset dicere aliq̃s:q̃re clamabis ad altissimũ/ cũ tu sis in imo:nõ audiet nec exauditet te dñs. Ad qd̃ respõdet/cũ subiũ/git: h Deũ qui bñ fecit mihi. q.d. ideo securus clama/bo ad eũ: qz iã als cũ non clamarẽ: Bñ fecit mihi. Post clamorẽ mittit auxiliũ. Judicꝯ.iij.b. Clamauerũt ad dñm/q̃ suscitauit eis saluatorem orhoniel.i. responsionẽ domini. Et subiũgit quid fecerit sibi deꝰ. i Misit de celo. Nõ dicit quid:sed quasi omibꝰ notũ tacet:qz filiũ suũ misit:sicut dicit Gal.iiij.a. At vbi venit plenitudo tpis:misit deꝰ filiũ suũ cõ. Per effectũ etiã determiat q̃d miserit/cũ subiũgit: k Et li/berauit me. Hoc enim fuit per filiũ. Job.viij.e. Si filiꝰ vos liberauerit/vere liberi eritis.q.d.nõ alit poterit liberari. Aliꝰ effectus incarnationis fuit confusio diaboli. Unde sequitur:

Allegorice a ¶ Dedit in opprobriũ cõculcantes me: id est iudeos quos p̃ vniuersũ mundũ venditos disperdidit/ vt ⁊ ipsi cõculcarent. Esa.x.b. Dandabo illi.s.principi romano: vt auferat spolia ⁊ diuidat prędam: ⁊ ponat illum.s.populũ iudęorum in conculcationẽ quasi lutum platęarum.

Moraliter * a ¶ Dedit in opprobrium conculcantes me.s. dęmones. Osee.xiij.d. Ero morsꝰ tua o mors. Iudith.xiiij.d. Una mulier hebręa fecit ꝓfusionẽ in domo regis nabuchodonosor: Ecce eṁ holofernes iacet ĩ terra: ⁊ caput eius nõ est ĩ illo. Mulier hebręa/est beata virgo: nabuchodonosor ⁊ holofernes diabolũ significant: Cui beata virgo fecit ꝓfusionem: quãdo per p̃rogatiuam humilitatis meruit vt filius dei carnem sumeret de ipsa. Posset hoc esse thema in festo sancti Petri ad vincula: Misit de cęlo ⁊ liberauit me: ꝗm illud Act. xij.b. Nũc scio ꝗ̃ve qꝛ misit dominꝰ angelũ suũ ⁊ eripuit me de manu herodis ⁊c. Dedit in opprobriũ cõculcãtes me: ꝗm qõ ibi sequit/ qꝛ herodes inquisitiõe facta/fecit interfici custodes. Et tũc adimplerũ est illud Prouer.xj.b. Iustꝰ de angustia liberatus est: et tradet impius pro eo.

Al. de celo
Al. teruit

Allegorice b ¶ Misit deꝰ ⁊c. Secũda pars vbi ostẽdit apte q̃d miserit: loquẽs ĩ ꝓsona mẽbrorꝫ. Sꝫ p̃us ĩ ꝓsona capitis ꝓseqũmur totã istã partẽ sic ⁊ primã fuimꝰ ꝓsecuti. Sup̃ dixit christꝰ qꝛ misit ei de cęlo/deus pater auxiliũ. Illud autẽ auxiliũ ꝓcessit de misericordia et veritate dei patris. De misericordia respectu p̃sentis miserię/ĩ qua erat filius ꝗm qõ homo. De veritate respectu ꝓmissorum: Propter hoc dicit: Misit deus/pater. c ¶ Misericordiam suam/liberantem me: de miseria p̃sentis sęculi. d ¶ Et veritatẽ suam/soluentẽ ꝓmissa. e ¶ Et eripuit animã meã: licꝫ corpus exponeret. Iob.ix.c. Terra tradita est in manꝰ impij. Matth.x.d. Animã autẽ nõ possũt occidere. f ¶ De medio catulorũ leonũ.i.iudęorũ: q̃ dicunt catuli leonũ ꝓpter ferocitatẽ cordiũ ⁊ rugitũ oris: quo cõtra dñm clamabãt. Ps. Catuli leonũ rugientes vt rapiant. Hiere.xij.b. Facta est mihi hęreditas mea quasi leo in silua. Dico q̃ eripuit animã/⁊ corpus exposuit: nõ tamẽ ad longum tempꝰ: qꝛ cito etiã corpus suscitauit. Unde addit: g ¶ Dormiui/in morte/defacili excitandus. Hiere. xxxj.e. Quasi de somno excitatꝰ sum/⁊ vidi: ⁊ somnꝰ meus dulcis mihi. h ¶ Cõturbatꝰ.i.tribulatus corpis passiõe. Uel sic/ ¶ Dormiui cõturbatus.i.quietus fui ⁊ patiens in passiõe. Cõturbatꝰ.s. nõ ratione: sicut imponebat ei: Iob.iiij.b. Tetigit te ⁊ cõturbatus es: vbi est timor tuus: fortitudo ⁊ patiẽtia tua ⁊ pfectio viarũ tuarũ? Postea ostendit quõ ⁊ p̃ quos fuit cõturbatus/ dicens: i ¶ Filij hominũ ⁊c. Hoc ponit vt locum habeat sequẽs relatio: sicut ibi: Hierusalẽ quę ędificat vt ciuitas. Filij hominũ.i.iudęi. Hi sunt quos prius vocauit catulos leonũ. k ¶ Dentes eorũ/sunt l ¶ Arma/quibꝰ me impugnabant/inuentes cõsilia cõtra me. m ¶ Et sagittę/ quibꝰ me iã crucifixũ sagittabũt/dicẽtes/ Matth.xxvij.e. Eah q̃ destruis tẽplũ dei ⁊ in triduo illud reędificas: salua temetipsũ. n ¶ Et lingua eorũ gladius acutus: qñ illũ cędebãt p̃ falsa testimonia. Prouer.xxv.c. Iaculũ ⁊ gladiꝰ ⁊ sagitta acuta: q̃ loqꝫt cõtra ꝓximũ suum falsum testimoniũ. Or autem sic facerent/ habet Matth.xxvj.f. Principes sacerdotũ ⁊ omne concilium quęrebãt falsum testimoniũ contra dominũ. Item tũc fuit lingua eorũ gladius acutus accelerans mortẽ: quãdo clamabãt: Crucifige crucifige eũ. Illi ita mihi faciũt: Sed tu o deus pater: o ¶ Exaltare: id ẽ fac me exurgere: vt manifesteris esse/ p ¶ Sup cęlos.i. angelos. Et p̃ meã resurrectionẽ diuulget: * Sup omnẽ

Moraliter de viro iusto * In ꝓsona autẽ viri iusti sic exponit: b ¶ Misit deus misericordiã suã. Hic determiat q̃d in p̃cedẽti versu inde/terminate dixerat/ dicens quid misit deus de cęlo.s.misericordiã suam.i.christũ: q̃ est misericordia ⁊ veritas. Ps. Universę vię dñi misericordia ⁊ veritas. Misericordia q̃ ad ꝓmũ aduẽtũ: veritas quo ad secũdum. Primo misit misericordiã: vt liberaret a culpa. Secũdo mittet veritatẽ: vt liberet a pęna. Tũc eṁ absterget deꝰ oẽm lachrymã ab oculis sãctorꝫ ⁊c. vt habet Apocl.vij.d. e ¶ Et eripuit aiaz meã de medio catulorꝫ leonũ.i.dęmonũ.j. Pet.v.b. Aduersarius vester diabolꝰ tanq̃ leo rugiens circũit q̃rens quẽ deuorẽt. Et bene dicit: de medio: eo q̃ circũierunt et circũdant. Iob. xix.b. Obsederũt ĩ gyro tabernaculum meũ. Uel leones dęmones sunt: catuli leonũ/ sũt detractores: qui sanguie gaudent.i.peccatis aliorꝫ: ⁊ morsibꝰ ludunt.i.detractionibꝰ: ⁊ os habẽt fetidũ vt leones: qꝛ nõ loquũt nisi de fetore ⁊ peccatis aliorꝫ. Iobel.j.b. Dentes eiꝰ vt dentes leonis: ⁊ molares eiꝰ vt catuli leonũ. g ¶ Dormiui.i.quieui in christo. h ¶ Conturbatus/in mundo. Iob.xvj.g. In me pacẽ habebitis: in mũdo p̃ssurã habebitis: De q̃ ꝓturbatione et pressura/subiũgit: i ¶ Filij hominũ dẽtes eorũ arma ⁊ sagittę. Filij hoim/sũt patrũ imitatores pctores. Hoies eṁ dicunt peccatores: sicut dicit.j. Corl.iij.a. Cum sint inter vos ęlus ⁊ cõtentio ⁊c. nonne homines estis? id est peccatores. Et in Numeris. xxxij. c. Ecce vos surrexistis pro patribus vestris incremẽta ⁊ alũni hominũ peccatorũ. Dorũ /dentes: id est verba detractoria/quibus corrodũt alios: sũt/arma ⁊ sagittę. Per arma impugnant ꝓpe stantes. Unde vbi habemus/arma: alia lra habet/lancea. Per sagittas ĩpugnant longe stantes: Et ipsi detrahũt tam ꝓpinquis q̃ remotis/tã domesticis q̃ extraneis. Iob.xlj.a. Per gyrum dentiũ eius formido.q.d.oẽs quidẽ possunt timere a detractiõe eius: qꝛ nulli parcit. Nec tm̃ vulnerant: sed et occidunt. Unde addit: n ¶ Et lingua eorũ gladius acutus. Unde petit alibi ĩ Ps. Dñe libera animã meã a labijs iniquis ⁊ a lingua dolosa. Uel hoc dicit ad malũ eorum.q.d.plus sibi nocẽt q̃ alijs: quia cum alios vulnerant et sagittant: seipsos gladio peccati occidunt. Et hoc est: lingua eorum gladius acutus/ sibijpsis supple/q̃s p̃ hoc spiritualiter interficiũt. Eccl.xxvij.c. Multi ceciderũt in ore gladij: sed non sic quasi qui interierũt per linguã suam.

Dentes
- Inanis spei. Prouer.xxv.c. Dens putridꝰ ⁊ pes lassus: q̃ sperat sup infideli ⁊c.
- Apertę rapacitatis. Iobel.j.b. Dentes eiꝰ vt dentes leonis: et molares eiꝰ vt catuli leonis.
- Occultę detractiõis. Michęę.iij.b. Hęc dicit dñs sup ꝓphetas qui seducũt populũ meũ: qui mordent dentibus suis ⁊c.
- Apertę impugnatiõis: vt hic.
- Uenenosę ⁊ pemptorię p̃dicatiõis. Prouer. xxx. b. Generatio quę ꝓ dentibꝰ gladios habet.
- Salubris p̃dicatiõis. Cantl.vj.b. Dentes tui sicut greges ouium ⁊c.

o ¶ Exaltare sup cęlos deꝰ. q.d. qꝛ inter tot mala p̃ssus ⁊ cõmotus in te dormiui ⁊ refrigeriũ inueni: laudare te debeo. Et ꝓpt hoc dico: Exaltare.i.exalteris O deus pater: vl o tu christe. Et nota q̃ exaltat deus pater tripliciter. Primo p̃ famã. Esa.ij.c. Exaltabit dñs solus in die illa. Secũdo per intelligentiã. Ps. Accedet hõ ad cor altũ ⁊ exaltabit deus. Tertio p̃ potẽtię manifestationẽ: Ps. Exaltare dñe in virtute tua. Itẽ exaltat christꝰ multiplicit.s.in passiõe. Iob.xij.e. Ego si exaltatꝰ fuero a tra/oia trahã ad meipsũ. Et Iob.iij. b. Sicut exaltauit moyses serpentẽ in deserto: ita exaltari oportet filiũ hois. Itẽ in resurrectiõe. Phil.ij.b. Propter q̃ ⁊ deus exaltauit illũ. Eccli.xj.a. Sapiẽtia hũiliati exaltabit caput eius. Itẽ in ascẽsione. Ps. Eleuata est magnificẽtia tua sup cęlos. Itẽ in ꝓuersiõe gentiũ. Ps. Exaltabor ĩ gentibꝰ ⁊ exaltabor ĩ terra. Tãdẽ exaltabit ĩ iudicio. Esa.lij.d. Exaltabit ⁊ eleuabit ⁊ sublimis erit valde. Et qꝛ hmõi exaltatio nota erit bonis: ⁊ etiã malis/dicit: sup cęlos. Et postea subiũgit: * Et sup omnẽ terrã

Deus pater exaltat tripliciter
Ps. 63.
Ps. 20.
Christus exaltat multiplicit
Ps. 8.
Ps. 45.

a ¶ Sup omnē terrā gloria tua. i. sup omnes habitatores terrę. Vel/ Sup omnē terrā. i. sup terrā viuentiū/ morientiū/ mortuor: De quib⁹ Phil. ij. b. De⁹ exaltauit illū ⁊ dedit illi nomē qd est sup oē nomē: vt ī nomīe ei⁹ omne genu flectat: cęlestiū/ terrestriū ⁊ infernor. Postea iterꝝ redit ad ostēdendū nequiciā iudęorū pse/ quētiū. Et p hāc inor/ dinationē. s. q̃ pmo de exaltatione/ ⁊ post de temptatiōe agit: ostendit q̃ nō est ordo quę/ rēdus in ꝓphetis. Dicit ergo: b ¶ Laqueū parauerūt. i. nodosas ⁊ subtiles/ ⁊ quasi insolubiles obiecti/ ones. c ¶ Pedib⁹ meis: q̃ sunt obiurgatiōes ad malos/ p/ missiōes ad bonos/ miracula ad incredulos/ doctrina ad igna/ ros: Dis enī q̃si quibusdā pedib⁹ intrabat iesus ad corda eor. Sed parabant istis laqueum: quando mulierē deꝑhensam in adulterio ei adducebant: Joh. viij. a. Et quando quęrebant: Si licet dari censum cęsari an non: Matth. xxij. b. Et in plu/ ribus alijs locis ei insidiantes. d ¶ Et incuruauerūt: id est incuruare voluerūt: e ¶ Animā meā/ conātes me deꝑmere ⁊ trahere ad cōsensum malitię suę. f ¶ Foderunt ante faciem meā: id est me nō ignorāte: g ¶ Foueam/ mortē. s. sicut dicit de peccatore: Donec fodiat peccatori fouea. i. mors. Sap. ij. d. Morte turpissima cōdēnem⁹ eū. Vñ Miere. xviij. d. Nūquid reddet ꝓ bono malū: qr fodert foueā animę meę: Fodientes aūt foueā: non christo nocuerūt: sed sibi. Vñ addit: b ¶ Et inciderūt in eā. Eccs. x. b. Qui fodit foueā/ incidet in eam. Unde Miere. xviij. d. post illud verbū: Foderūt foueā ꝛc. Sequit: Adduces sup eos latronē repente: qr foderunt foueam vt caperent me.

Ps. 95.

Moraliter. * a ¶ Et super omnem terram gloria tua. Vel q cęlos cōtemplatiui: Per terrā/ actiui intelligi possunt.

Ps. 104.

Optat eccle/ sia christum exaltari

Ut semp q̃rat. Ps. Quęrite faciē ei⁹ semp.
Ut vehementer desideret. Prouerb. xiij. b. Spes q̃ differt affligit animā.
Ne quis estimet se cōprehendisse. Phil. iij. c. Sequor autē si quo mō cōprehendā ꝛc.
Ut fides habeat meritū. Joh. xvj. b. Expedit vobis vt ego vadā.
Ne delitię cōtemplatiōis impediāt curā subditorū. Unde Cant. ij. d. Surge propera amica mea ꝛc. Ibi Glo. Interrumpe cōtemplationē ⁊ labora in acquisitione aliorum.

b ¶ Laqueū parauerūt: non/ dicit qui: quia innominabiles sunt ⁊ indigni nomie. Job. xviij. c. Socij ei⁹ qui nō est. Ideo nō nominat diues: Luc. xvj. e. sed lacarus nominat. Hi aūt qui parāt laqueū/ sunt dęmones/ vel mali homīes: de quibus Miere. v. k. Inuenti sunt in populo meo impij: insidiantes q̃si aucupes: laqueos ponētes ⁊ pedicas ad capiēdos viros. Hic aūt notant tria vitia: de quib⁹. i. Joh. ij. c. Omne q̃d est in mūdo/ est cōcupiscentia carnis: ⁊ cōcupiscentia oculor ⁊ superbia vitę. Per laqueū/ superbia: per incuruauerūt/ auaricia: per foueam luxuria. De primo ergo dicit: Laqueum parauerunt pedibus meis: scz laqueū superbię. Ps. Abscōderūt superbi laqueū mihi. De secūdo. s. de auaricia/ dicit: d ¶ Et incuruauerūt animā meā/ ad terrena. Esa. lj. g. Dixerūt animę meę: incuruare vt transeamus. Bern. Mentit: non est transitur⁹: sed grauiter oꝑressurus. Luc. xiij. d. Hāc aūt filiā abrae quā alligauit sathanas/ ecce decem ⁊ octo annis ꝛc. Et ē. b. dixerat: Erat inclinata: nec omno poterat sursū respicere. De tertio. s. de luxuria/ dicit: f ¶ Foderunt ante faciem meā foueam. Prouerb. xxiij. c. Fouea pfunda meretrix. Hanc foueā fodit ⁊ parat diabol⁹: quādo mulieres adducit in mediū vt decipiant homīes. Et bn/ ante faciē: quia p oculos capiunt: sicut dauid. ij. Regl. xj. a. qui vidit bersabee lauantē se/ ⁊ captus fuit in cōcupiscentia ei⁹. Thren. iij. f. Oculus meus deꝑdatus est animā meā in cunctis filiabus vrbis meę. Hanc etiā foueā fodiūt vetulę cōsiliatrices stuprī/ ⁊ oēs pseuētēs.

h ¶ Et inciderunt in eam: quia in culpa socij sunt cū eis/ quos peccare faciūt/ vel quibus consentiūt. Roma. j. d. Qui talia agūt digni sunt morte/ nō solum qui ea faciūt: sed etiam qui cōsentiunt facientibus. Totū quicquid videmus in mundo/ est laqueus vel fouea animarum. Esaię xxiij. c. Formido et fouea ⁊ laqueus super te q̃ habitator es terręę. Sap. xiij. b. Creaturę dei ī odium factę sunt/ ⁊ in temptationē animę hominū ⁊ in muscipulā pedibus insipientiū. Nota q̃ diabolus quibusdā fodit a tergo foueā: Et illi si pcedant: non habent periculū: sed si retrocedunt: vt apostatę vel tepescentes. Prouerb. iiij. c. Uia impiorū tenebrosa: nesciūt vbi corruant. Miere. iij. a. Uide vbi nūc pstrata sis. Sic cecidit heli j. Regl. iiij. c. Esa. xxviij. d. Uadāt ⁊ cadant retrorsum ⁊ conterant ⁊ illaqueent. i ¶ Paratum cor meum ꝛc. Tertia pars: in qua laudes pmittit post liberationē suam. Et dicit christus: Paratum cor meū. q. d. illi mihi foueam foderunt: sed nō mihi nocuerūt: quia patiens fui. Hoc est quod dicit: k ¶ O deus/ pater: Paratum cor meum/ est ad sustinēdū. Et bn dicit: cor: quia spiritus quidē pmptus est/ caro aūt infirma: Matth. xxvj. d. l ¶ Paratū cor meū: Hoc bis dicit: ideo: qr ad oprobria ⁊ flagella paratā habuit voluntatē: Et hęc illi illata fuerūt: sm q̃ dicunt mali/ Sap. ij. d. Contumelia et tormento interrogemus eum. Sed quia patientia non debet esse tristis vel amara: sed debet esse cum lęticia: addit: m ¶ Cantabo/ gratias agendo. Item cum bono opere: Unde adiungit. n ¶ Et psalmū dicam. In hoc innuit q̃ opera sua laudem dei resonabant. Vel sic: Bis dicit: Paratū: quia christus habuit cor paratū ad patiendum et ad laudandum: Et ideo sequuntur duo verba: Cantabo/ quo ad laudem: Et psalmum dicam/ quo ad passionem. Per patientiam autem data est christo gloriosa resurrectio: de qua subiungit apostrophando ad carnem suam:

* Exurge gloria

Ps. 139.

Exaltare. Exaltare O deus super cęlos et super omnem terram gloria tua. Exaltabit deus solus in die illa. Exaltabitur deus ad cor altū et exaltabitur deus. Accedet bō ad cor altū et exaltabitur deus. Ps. Exaltare super cęlos deus et super omnem terram gloria tua. Ps. Exaltare super cęlos deus. Ps. Exaltabitur deus in iudicio. Esa. lij. a. Ecce exaltabitur et elevabitur et sublimabitur nimis erit valde. Et qr bmōi exaltatio dicit: sup cęlos. Expositio

* Et sup omnem

Moraliter

¶ Moraliter/ debet dicere quilibet: i ¶ Paratum cor meū deo⁹: Et bis dicere debet: Paratū cor meū. q. d. paratū est ad pręcepta: paratum est ⁊ ad consilia. Vel sm q̃ in vulgari sonat: paratū. s. parare bis dicit: qr dupliciter dicit q̃d parari: videlicet/ qñ aliqua immūdicia vel aliq̃d inhonestum amouet ab eo: sicut pomū parat. Itē quādo aliquid pulchrū ⁊ honestū ei apponit: sicut templū parat/ quādo cortinę ⁊ panni serici tendunt in eo ad ornatū. Bis duobus modis debet cor nostrū parari: videlicet vt omnē immūdam et noxiam cogitationem amoueamus: et vt ornamenta virtutū ⁊ bonorū operū quārū in nobis est admoueamus ⁊ superponamus cordibus nostris: Et sic poterimus dicere: Paratū cor meū deo⁹: id est ab omni immūdicia purgatū. l ¶ Paratū cor meū: id est omni virtute ⁊ bono opere ornatū. Et in tali corde est gaudiū in spūsancto ⁊ melodia: Unde addit: m ¶ Cātabo ⁊ psalmū dicā. Eph. v. d. tangunt hęc tria: Nolite inebriari vino in quo ē luxuria/ Ecce paratio p remotionē imundicię: sed implemī spiritusancto/ Ecce paratio per admotionē ornat⁹. Et postea addit de gaudio/ dicens statim: Cantantes ⁊ psallentes in cordibus vestris dño: non tm̄ ore: sicut Esa. xxix. d. Populus hic labijs me honorat: cor autem eorum longe est a me. Item nota q̃ hic tangunt tres partes pęnitentię. Paratum cor meū/ Ecce contritio. Et dicit bis/ Paratū: vt sit contritio pro malis cōmissis/ et pro bonis omissis. Miere. xvij. c. Duplici cōtritiōe ꝑtere eos. Cantabo/ Ecce confessio. Esa. xxiij. d. Bene cane: frequēta canticū: Hoc de confessione exponit. Et psalmū dicā/ Ecce satisfactio in opere: qr ad litterā psalmi iniungunt pro satisfactione. Post pęnitentiā autem sequitur testimoniū conscientię: quia ex ea nascitur: Unde sequitur in voce pęnitentis:

Tres ptes penitētie hic tanguntur

* Exurge gloria

Allegorice ✠ a Exurge gloria mea. i. carori qua gloriosa gessi opera: ⁊ quę est causa glorię meę. b Exurge psalterium ⁊ cithara: id est caro quę fuisti: psalterium / sonum reddens a superiori: diuina miracula operando. Et cithara / sonum reddens ab inferiori: humana tormēta patiendo. Et determinat horā resurrectionis / dicens: d

Exurgam diluculo. Alia littera: Ada/ne exurge gloria mea: vox patris ad filium. Prouerb. x. Gloria patris filius sapiēs. Ipse fuit / psalterium / ī passione. Threni. iij. g. Ego sum psalmus. Vel cithara / extensus in cruce. Esa. xvj. c. Vēter meus ⁊c. (Exurgā diluculo) q̄si cithara sonabit. Eccli. xxiiij. d. Antelucanum illumino omnes. Osee. vj. b. Quasi diluculum præparatus est egressus eius: de inferno. s. vel sepulchro. Post ostendit duplicem fructum resurrectionis. Primus / est laus vniuersalis in verbo: Unde dicit: e Cōfitebor tibi in populis domine. i. cōfiteri tibi faciam a populis conuersis p meā ⁊ meorum p̄dicationē. Secūdus / est laus vniuersalis ī ope. Unde dicit: f Et psalmū dicā tibi in gentibus. i. faciā q̄ gentes bona opera faciēt ad laudē tuā. Et hoc: g Quōm magnificata est vsq̄ ad celos miscōdia tua. Miscōdia dei / ē hūanitas christi: q̄ in ascēsione magnificata ē: h Vsq̄ ad celos: sm illud. Eleuata est magnificētia tua sup celos. Ps. 8. i Et veritas tua. i. ego q̄ sū vitas: Joh. xiiij. a. k Vsq̄ ad nubes: sm illud Act. j. b. Et nubes suscepit eū ab oculis eorū. Et ꝓt h: m Exaltare sup celos deus / pī. i. lauderis ab angelis. Et nō solū ab angelis: sed ⁊ ab hoibus. Unde sequit: n Et sup omnē terrā gloria tua: qr ꝓpter christi ascensionem laudauerūt angeli deum: ⁊ glorificauerūt eum apostoli ⁊ alij homines.

Moraliter ✠ a Exurge gloria mea: id est testimoniū conscientię meę / quod per peccatū ceciderat. Exurge / per pēnitētiā. ij. Corinth. j. c. Gloria nostra hęc est: testimoniū cōscientię nostrę. Sed quia per peccatū non tm̄ perdit homo testimoniū cōscientię: sed ⁊ bona opera quę fecerat mortificant: ⁊ cōfessio quā de peccatis p̄cedentibus fecerat periclitat: Ideo pēnitēs dicit: nō tm̄ / Exurge gloria mea: sed addit: b Exurge psalterium: id est extra surgant in publicū opera mortificata. c Et cithara: id est cōfessio de operibus siue de psalmis. j. Corinth. xiiij. f. Unusquisq̄ vestrum psalmū habet. De cithara cōfessionis / Esa. xxiij. d. Sume tibi citharā: id est ꝓfessionē: circūi ciuitatē: id est cōscientiā. Et qr multi sunt qui nolūt pēnitere vsq̄ ad mortē: ne de talibus esse videat / adiungit: d Exurgam diluculo: id est cito pēnitebo. Eccli. v. b. Ne tardes cōuerti ad dominū / ⁊ ne differas de die in die. Multi aūt dicunt: Exurgā crepusculo: Et ꝝ illos dicit statim in Ecclesiastico. v. c. post p̄dicta verba: Subito veniet ira illius / ⁊ in tempore vindictę disperdet te. i. diuersis pēnis perdet. Et qr post euasionē periculi / laudandus est deus / subiūgit: e Cōfitebor tibi / cōfessione laudis: quod bñ sequit / postq̄ dixit: Exurgā diluculo: sic alauda ⁊ alię aues / quę diluculo surgūt / statim incipiūt laudare creatorē suum. Bene ergo dicit: Cōfitebor tibi in populis domine. i. laudabo te corā populis p̄dicando. Nec tm̄ p̄dicando: sz ⁊ bonū exemplū præbēdo: Hoc est qd̄ sequit: f Et psalmū dicā tibi in gentibus: id est faciā opa corā gentibus: quę erūt ad honorē tuū: sm illud Matth. v. b. Sic luceat lux vestra corā hominibus. s. in prædicatione: vt videant opera vestra bona: ⁊ glorificent patrē vestrū qui in cęlis est. Tob. xij. b. Benedicite deū cęli ⁊ coram omnibus viuentibus cōfitemini ei: quia fecit nobiscū misericordiā suā. Et merito hoc debeo facere: g Quoniā magnificata est vsq̄ ad cęlos / scz dando pēnitētibus i Misericordia tua. q. d. laudandus es: quia tāta ē misericordia tua / vt non tm̄ pēnitentibus peccata dimittas: sed ⁊ regnū cęlorum p̄mittas. Matth. iiij. c. Pēnitentiā agite: appropinquabit enim regnū cęlorum. Nec hoc clam facis: sed per prædicatores tuos omnibus publicari facis. Hoc est quod sequit: l Et veritas tua. s. huius promissiōis / nō tm̄ in se magna est: sed magnificat: k Vsq̄ ad nubes: id ē adeo / vt eā facias in terrā: id est in corda peccatorum instillari: et pluas eā de nubibus tuis. i. de p̄dicatoribus tuis: vt terrena corda aq̄ istarum nubium irrigata / germinēt p / positū bonū / ⁊ faciant dignos fructus pēnitētię. Joheł. ij. e. Noli timere terra: exulta ⁊ lętare: quoniā magnificauit dominus vt faceret: Nolite timere animalia regionis: qr germinauerūt speciosa deserti: lignū attulit fructū suū. Dicūtur aūt p̄dicatores nubes: sm qd̄ dicit Glo. qr de ipsis quasi de nubibus dominus coruscat miraculis / tonat minis / pluit doctrinis. Unde Esa. lx. b. Qui sunt isti q̄ vt nubes volant. Et Esa. v. b. Mandabo nubibus meis ne pluant super eos imbrem. Et quia ita magnificata est misericordia et veritas tua deus: Ergo / m Exaltare sup cęlos deus: ⁊ sup omnēs terram gloria tua. q. d. ⁊ iusti ⁊ peccatores glorificent deum. Per cęlos enim intelligunt iusti: per terram peccatores. Esaię vlti. a. Cęlum sedes mea ⁊ terra scabellum pedum meorū. Et quomō exaltat deus super istos cęlos: Solutio. Sancti ferunt deū: ⁊ cum seipsos exaltant per eminentiā vitę / et deum quem portant exaltant. Cant. j. d. Fasciculus myrrhę dilectus meus mihi inter vbera mea cōmorabitur. Ecce quomō portat eum sponsa. Quomō autem seipsos ⁊ deum in se exaltant: bene innuit Daniel. ij. e. vbi dicit q̄ lapis qui percusserat statuā / factus est mons magnus. Lapis iste est vir sanctus: statua ē imago mundi / erecta in cordibus hominū mūdanorum. Hanc percutit: cum mundū cōtemnit. j. Corinth. vij. f. Qui vtuntur hoc mundo tanq̄ non vtantur: Præterit enim figura huius mundi. Sup terram autem peccatorū est gloria domini / cum ipsi peccata confitent. Josue. vij. c. Da gloriā domino deo israel ⁊ confitere ⁊c.

Expositio Ps. LVII.

In finē ne corrūpas / vel disperdas dauid in tituli inscptione. Idē habuimus ī p̄cedētis psalmi titulo. Et iō nō oportet iterū exponere. Supra orauit ecclia vel ipse christus caput ecclesię contra quattuor psecutiones. s. martyricidarum / hęreticorum / falsorum fratrum / ⁊ antichristi: Hic autem loquitur ꝓpheta ⁊ in psona christi vel ecclesię / vel viri iusti contra quītam psecutionē: scz iudęorum / quę prima fuit. Moraliter autē contra malos iudices ⁊ prælatos. Intentio est monere / ne quis christi regno contradicat: sed ad eum quilibet redeat. Modus. Tripertitus est psalmus. Primo exprobrat iudęis / ne nos eis similia faciamus. Secūdo dicit: quę erit eis retributio: ibi: Deus conteret. Tertio ostendit correctionem iustorum / quę sequit de vltione iniquorum: ibi: Lętabitur. Dicit ergo christus ad iudęos: q O filij hominum: id ē ꝓphetarū. o Si vere vtiq̄ iusticiā loquimini: qd̄ vtiq̄ facitis / dicētes: Magister scimus qr verax es ⁊c. Matth. xxij. b. p Recte iudicate: credēdo me esse veracem: nō dicēdo me dęmoniū habere. Sz nō recte iudicatis. Probatio. ✠ Etenim. i. quia

Moraliter / loquitur ad prælatos ⁊ iudices ⁊ clericos / dicens: q O filij hominum / non brutorum. q. d. O vos qui rationabiles esse debetis: o Si verē vtiq̄ iusticiam loquimini: quod tota die faciunt disputantes ⁊ colloquentes de iusticia: p Recte iudicate: sm rectitudinem legis: sm ordinem iuris. Deut. xvj. d. Judices ⁊ magistros constitues in omnibus portis tuis quas dominus deus tuus dederit tibi per singulas tribus tuas: vt iudicent ꝓplm

✠ iusto iudicio

Al. ꝓsallam

a b c d e f g h i k l m n o p q

Exurge gloria mea: exurge psalterium ⁊ cithara: exurgam diluculo. Cōfitebor tibi in populis domine: ⁊ psalmū dicam tibi in gentibus. Quoniā magnificata ē vsq̄ ad cęlos misericordia tua: et vsq̄ ad nubes veritas tua. Exaltare sup cęlos deus: ⁊ super omnē terrā gloria tua.

In finē ne disperdas dauid in tituli inscriptione. LVII.

Si vere vtiq̄ iusticiā loquimini: recte iudicate filij hoim.

Al. recta Al. iusta